PRESIDENT: Yes; I warned him about the time-limit, so that he might not exceed his time.

MR. K. P. RAMAN PILLAI: Anyhow, I shall take this opportunity to inform the Chief Engineer that I shall discuss with him leisurely matters affecting the Quilon taluk.

MR. T. K. VELU PILLAI: Sir, from the nature of the reply given by the Chief Engineer on behalf of the Government, I have not very much to say. That reply was as conciliatory as it was wise. I agree with my friend, Mr. Nidiry, in thinking that the claims of North Travancore in the matter of irrigation have not been adequately recognised hitherto. I agree with Mr. K. P. Raman Pillai in hoping that the claim of the Quilon Division will also be recognised as well as those of the tract between Chirayinkil and Tovala.

The second matter which I wish to place before the Council is that it is not enough to create irrigation works, but it is very necessary to maintain them. The agriculturists—I advisedly use the word agriculturists and not ryots, and but for the properties of this hall which sometimes inconvenience speakers in the way of making themselves heard, I would not have put the question to Mr. Ramakrishna Pillai—the agriculturists should not be put to the necessity of finding money for the whole of this maintenance.

PRESIDENT: That is a question which has got to be taken up separately.

MR. T. K. VELU PILLAI: I would request the Council to accept the assurance given by the Chief Engineer on behalf of Government and to permit me to withdraw the resolution.

The resolution was, by leave, withdrawn.

RESOLUTION *RE.* EXCLUSION OF NON-TRAVANCOREANS FROM THE SERVICE.

PRESIDENT: Mr. Kumara Pillai will now move the next resolution standing in his name. The resolution runs as follows:

"That this Council recommends to the Government that Travancoreans alone should be appointed to all posts (except Special Magistrates and the Special Appellate Judge) in the public service of the State."

MR. T. KUMARA PILLAI: Sir, I beg to move the following resolution:

"That this Council recommends to the Government that Travancoreans alone should be appointed to all posts (except Special Magistrates and the Special Appellate Judge) in the public service of the State".

ഈ രാജ്യം കാലാനുസരണമായ പരിഷ്കൃതദശയിലേക്ക് കടക്കാൻ അത്യാവശ്യപ്പെട്ട നിൽക്കുന്നകാലത്ത് ഒരു വിദേശീയഭരണകർത്താവായ സർ. ടി. മാധവറാവു ആണ് ആ ഭാരം കൈയേറ്റു നടത്താൻ ഇടയായിട്ടുള്ളത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണകാലത്തു രാജ്യത്തേക്കു പലവിധമായ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. T. Kumara Pillai.]

നന്മകൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളത് എല്ലാജനങ്ങളും ഏകകണ്ഠമായി സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ആ മഹാനെപ്പറ്റി ഇവിടത്തെ ജനങ്ങൾക്കുള്ള സ്നേഹബഹുമാനങ്ങളും നന്ദിയും എത്രത്തോളമുണ്ടെന്നുള്ളത് പുത്തൻകച്ചേരിക്കു പടിഞ്ഞാറുവശമുള്ള റോഡിൽക്കൂടി സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ വ്യക്തമായി ബോധ്യപ്പെടുന്നതാണ്. കഴിഞ്ഞ ൪൦ വർഷങ്ങൾക്കിടയിൽ സ്വദേശീയദിവാൻജിമാർ ഭരിച്ചിട്ടുള്ള പതിന്നാലു സംവത്സരങ്ങൾ ഒഴികെ ബാക്കിയുള്ള കാലങ്ങൾ മുഴുവനും വിദേശീയദിവാൻജിമാരാണ് ഈ രാജ്യത്തിലെ ഭരണയന്ത്രം നയിക്കാൻ ഇടയായിട്ടുള്ളത്. അവരുടെ ഭരണകാലങ്ങളിൽ പലേ പരിഷ്കാരങ്ങളും ഇവിടേ നടപ്പാക്കീട്ടുണ്ട്. കണ്ടെഴുത്തു തുടങ്ങീട്ടുള്ളത്, ശ്രീമൂലംപ്രജാസഭ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളത്, നെൽക്കരം നിറുത്തി പണക്കരം ആക്കീട്ടുള്ളത്, ഇങ്ങനെ പലേ മഹത്തായ കാര്യങ്ങളും ഇവിടത്തെ ജനങ്ങൾക്കു സാധിച്ചുകിട്ടാനിടയായിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രമേയം തള്ളിക്കളഞ്ഞ് നിയമസഭയിൽ ഹാജരാക്കി വാദിക്കുന്നതിന് ഇടയാക്കീട്ടുള്ളതും ഒരു വിദേശീയഭരണകർത്താവിന്റെ പരിഷ്കാരഫലമാണ്. ഈ നിയമസഭാപരിഷ്കാരം ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ ജനങ്ങൾക്കു ക്രമേണയായി എന്തെല്ലാം സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കാൻ സഹായിക്കുമെന്നുള്ളത് ഇപ്പോൾ നിശ്ചയിക്കാൻ തരമില്ലാതിരിക്കുന്നു. വിദേശീയഭരണകർത്താക്കന്മാരിൽനിന്നു രാജ്യത്തേക്കു കിട്ടീട്ടുള്ള ഗുണങ്ങളും പരിഷ്കാരങ്ങളും ഇവിടത്തെ ജനങ്ങൾ ഏറ്റവും നന്ദിയോടുകൂടി എപ്പോഴും സ്മരിച്ചുവരുന്നുണ്ട്.

വിദേശീയഭരണകർത്താക്കന്മാരിൽനിന്നു പലേ ഗുണങ്ങളും സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ഈ രാജ്യത്ത്, ഇവിടെയുള്ള എല്ലാ ഉദ്യോഗങ്ങളും തിരുവിതാംകൂർകാർക്കുതന്നെ കൊടുക്കണമെന്നുള്ള പ്രമേയം ഉചിതമാണോ എന്നു പലരും സംശയിക്കുമായിരിക്കാം. രാജ്യത്തിന്റെ ഇന്നത്തെ സ്ഥിതികൾ ഇങ്ങനെ ഒരു പ്രമേയം കൊണ്ടു വരുന്നതിനു അത്യാവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള സമാധാനമാണ് അതിലേക്കു പറവാനുള്ളത്. നമ്മുടെ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് രാജ്യഭാരം കൈയേൽക്കുന്ന കാലത്തു വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിലെ ചിലവു ഒരു ലക്ഷത്തിൽപരം രൂപാ ആയിരുന്നതു ഇപ്പോൾ ൫൫ ലക്ഷം രൂപായായി വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ ചിലവു വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന തോതിനു തക്കവണ്ണം ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വിദ്യാഭ്യാസവും ഭരണകാര്യങ്ങളിലുള്ള അവരുടെ അറിവും വർദ്ധിച്ചുവരാതിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതാണ്. ഈ സ്ഥിതിയിൽ ഭരണകാര്യങ്ങളിലു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ള്ള ചുമതലകൾ അവർക്കുതന്നെ വഹിക്കണമെന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നതു സ്വാഭാവികവും ന്യായവുമാണ്. എന്നുതന്നെയല്ല ഇവിടത്തെ ജനങ്ങൾക്കു ജനനാൽതന്നെ സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള അവരുടെ അവകാശത്തെ ബലമായി സ്ഥാപിച്ചുകിട്ടണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്നതിനെ ആക്ഷേപിക്കാൻ അവകാശമില്ലാത്തതാണ്.

ഇവിടേയുള്ള ഉദ്യോഗങ്ങളെല്ലാം ഇവിടത്തെ സ്വദേശികൾക്കുതന്നെ കിട്ടണമെന്നുള്ള വാദത്തെ പലേ സംഗതികളും അനുകൂലമായി സഹായിച്ചുനിൽക്കുന്നു. സാഹിത്യവിദ്യാഭ്യാസം കൊടുത്തുവരുന്ന ഇവിടത്തെ വിദ്യാലയങ്ങളിൽനിന്ന് ആണ്ടുതോറും പരീക്ഷാവിജയികളായിവരുന്നവരിൽ മിക്കവാറും യുവാക്കന്മാർക്ക് അവരുടെ ഉപജീവനമാർഗ്ഗമായി നില്ക്കുന്നത് സർക്കാർജോലികളാണ്. ഇവരിൽ ഒരു ലഘുവായ അംശത്തിനുപോലും ഉദ്യോഗങ്ങൾ കൊടുക്കാൻ ഇവിടത്തെ പബ്ലിക്കു സർവീസിനു സാധിക്കയില്ലെന്നുള്ളതു് എല്ലാവർക്കും അറിവുള്ളതാണ്. ഈസ്ഥിതിയിൽ ഇവിടത്തെ ഉദ്യോഗങ്ങളെല്ലാം സ്വദേശികൾക്കുതന്നെ കൊടുക്കാതിരിക്കുന്നതായാൽ അവർക്കു വലുതായ ഇരമ്പാഭംഗത്തിനും മനോവേദനയ്ക്കും കാരണമായി തീരുന്നതാണ്. ഇങ്ങനെ ഉള്ള പലേ അവകാശവാദങ്ങളേയും പുരസ്കരിച്ചിട്ടാണ് മുമ്പു പലേ അവസരങ്ങളിലും ഈ പ്രധാനസംഗതിയെ ഗവർൺമെൻറിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ ഇടയായിട്ടുള്ളതു്. ആ അവസരങ്ങളിലെല്ലാം ഗവർൺമെൻറിൽനിന്നു വളരെ അനുകൂലമായ മറുപടികൾ കിട്ടാൻ ഇടയായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പലേ അവസരങ്ങളിലും ഗവർൺമെൻറും ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുമേലധികാരികളും ആ വാഗ്ദാനത്തെ ഖണ്ഡിച്ചു പ്രവർത്തിക്കയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. ഇവിടത്തെ ഉദ്യോഗങ്ങൾക്കെല്ലാം സ്വദേശീയരെത്തന്നെ നിയമിക്കണമെന്നുള്ള ഗവർൺമെൻറ് ആജ്ഞയെ ലംഘിക്കയും അവയെ ഗവർമ്മേൻറിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽകൊണ്ടുവരികയും ചെയ്യുന്ന അവസരങ്ങളിലെല്ലാം ആ ഉത്തരവിനെ വീണ്ടും വീണ്ടും പുനരുദ്ധരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള പരസ്യങ്ങളും നിഷ്കൃഷ്ടകളും കാണാവുന്നതാണ്. ഈ ശങ്കിതകളെ എല്ലാം ദുർബലപ്പെടുത്തുന്നതിനും വിദേശീയരെ സഹായിക്കുന്നതിനുമായി T. S. R.-ൽ "Domiciled" എന്നുള്ള വാക്കിനെ വ്യാഖ്യാനിച്ചു് ആ വകുപ്പിന്റെ ചുവട്ടിൽ ഒരു നോട്ടെഴുതി ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ഈ നോട്ടിൻപ്രകാരം ഏതു രാജ്യക്കാർക്കും ഏതവസരത്തിലും ഉദ്യോഗസമ്പാദനത്തിനായി തിരുവിതാംകൂർകാരാവാൻ വിഷമമില്ലാത്തതാണ്. "Domiciled" എന്നുള്ള വാക്കിനെ വ്യാഖ്യാനിച്ചുപിന്നീടു് എഴുതിച്ചേർത്തിട്ടുള്ള നോട്ടിനെ സ്വദേശികളുടെ അവകാശത്ര

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. T. Kumara Pillai]

ക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി കഴിയുന്നവേഗം എടുത്തുകളയേണ്ടത് അത്യാവശ്യമായിരിക്കുന്നു.

ഉദ്യോഗങ്ങൾക്കായി പുറമേനിന്ന് ആളുകളെ വരുത്തുന്ന അപകടത്തെപ്പറ്റി ഗവർൺമെൻറിനോടു പറയുന്ന എല്ലാ അവസരങ്ങളിലും കായ്ക്ഷമതയ്ക്കു വേണ്ടീട്ടെന്നാണ് സമാധാനം പറഞ്ഞുപോരുന്നത്. ചില വകുപ്പുകളിൽ കായ്ക്ഷമതയോടുകൂടിയ ഭരണത്തിനു പ്രത്യേകപരിപ്പും പരിശീലനവും വേണ്ടിവരുന്നതാണെന്നു സമ്മതിക്കാം. അതിലേക്കു സ്വദേശികളെ വേതനംകൊടുത്തു വിദേശങ്ങളിൽ അയച്ച് വേണ്ട യോഗ്യതകൾ സമ്പാദിപ്പിച്ചു വരുത്തുകയല്ലാതെ ആ കാരണത്തിന്മേൽ വിദേശീയരെ ഉദ്യോഗങ്ങൾക്കായി വരുത്തുന്ന നയം ഒരിക്കലും ശ്രുഭകരമായിട്ടുള്ളതല്ല. ഇതുകൂടാതെ ഭരണകായ്ക്ഷമതയ്ക്കുള്ള ഉപകരണങ്ങളായി ഗണിച്ചുപോരുന്നത് പരീക്ഷാവിജയം, കായ്ശേഷി, സത്യസന്ധത ഇവയാകുന്നു. ഈ ഗുണങ്ങൾക്ക് ഇവിടത്തെ ജനങ്ങൾ പുറമെ ഉള്ളവരെ അപേക്ഷിച്ച ഒട്ടും പിന്നിലല്ല സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതെന്ന് ആർക്കും സമ്മതിക്കാതെ തരമില്ല. ഉദ്യോഗങ്ങൾക്കു വേണ്ടതായ യോഗ്യതകളെപ്പറ്റിത്തന്നെ ഒരു പര്യവേക്ഷണം നടത്തുന്നതായാൽ പലേ ഉദ്യോഗശ്രേണികളിലും എത്രയോ കൂടുതൽ യോഗ്യതകളുള്ള സ്വദേശികളുടെ അവകാശങ്ങളെ അവഗണിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണാവുന്നതാണ്. ഉദ്യോഗങ്ങൾ വഹിക്കാൻ പൂർണ്ണയോഗ്യതകൾ സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള ഇവിടത്തെ സ്വദേശികളെ അപേക്ഷിച്ച പുറമേനിന്നും വരുത്തീട്ടുള്ളവരുടെ പരീക്ഷാവിജയമായ യോഗ്യതകളെ അറിയുന്നതിന് കുറെ കാലത്തെ സിവിൽലിസ്റ്റുകൾ പരിശോധിച്ചാൽ അതിലുള്ള അനൌചിത്യം ബോധപ്പെടുന്നതാണ്. പുറമെനിന്നു വരുത്തി നിയമിച്ചിട്ടുള്ള ചില ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ കായ്ശേഷി, സത്യസന്ധത ഇവയിലുള്ള ന്യൂനതകൾ ഗവർൺമെൻറിൻെറ ദൃഷ്ടിയിലെത്തീട്ടുള്ളതും, അതിനാൽ ഗവർൺമെൻറിനുണ്ടായിട്ടുള്ള വിഷമതകളും, അതിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടാൻ ഗവർൺമെൻറു സ്വീകരിക്കേണ്ടതായി വന്നിട്ടുള്ള നടപടികളും ഇവിടത്തെ ജനങ്ങൾക്കു നല്ലപോലെ അറിവുള്ളതുമാണ്. സ്വദേശീയരായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെക്കൊണ്ടു ഗവർൺമെൻറിന് ഇങ്ങനെ ഉള്ള ബുദ്ധിമുട്ടുകളും വിഷമങ്ങളും ദൃഷ്ടാന്തത്രുപേണ പറയാൻ സാധിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

ഇവിടേയുള്ള ഉദ്യോഗങ്ങൾക്കെല്ലാം സ്വദേശികളെ നിയമിക്കുന്നതായാൽ ഇപ്പോൾ അപരിമിതമായി വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന ശമ്പളച്ചിലവുക

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ളെ തടുക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നുള്ളതാണ് ഇതിലേയ്ക്കു അനുകൂലമായി നിൽക്കുന്ന മറെറാരു വാദം. ഇവിടത്തെ ശമ്പളച്ചിലവുകളുടെ സീമാതീതമായ വർദ്ധനയെപ്പററി പറയുന്ന എല്ലാ അവസരങ്ങളിലും ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഡ്യയേയും, മൈസൂരിനേയും താരതമ്യപ്പെടുത്തിയാണ് സമാധാനം പറഞ്ഞുവരുന്നത്. വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ ഉപരിയായ സ്ഥാനത്തെ അർഹിച്ചു നിൽക്കുന്ന തിരുവിതാംകൂറിനെ ഈ സംഗതിയിൽ പുറമേയുള്ള രാജ്യങ്ങളുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തീട്ടുള്ള സമാധാനം നിൽക്കത്തക്കതല്ല. എന്നതന്നെയല്ല ബ്രിട്ടീഷ്ഇൻഡ്യയിലും, മൈസൂരിലും ശമ്പളച്ചിലവുകളും മറെറ ചിലവുകളും അതിയായി വർദ്ധിച്ചു, വരവുകൊണ്ടു ചിലവു സാധിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത നിലയിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവിടെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള അധികച്ചിലവുകളെ കണ്ടുപിടിച്ചു പരിഹരിക്കുന്നതിനു കമ്മിററികൾ ഏർപ്പെടുത്തുകയും അവർ അതിൽ വേല ചെയ്യുവരികയും ചെയ്യുന്നു. ഈ സ്ഥിതികളെപ്പററി ഒന്നുംതന്നെ ആലോചിക്കാതെ ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഡ്യയിലേയും, മൈസൂരിലേയും ശമ്പളത്തോതുകളെ ഇവിടെ കണ്ണടച്ചു സ്വീകരിക്കുന്നതായാൽ അവരുടെ ഇന്നത്തെ കോശസ്ഥിതിയിൽ എത്തുന്നതിനു നമുക്കും വളരെ താമസം വേണ്ടിവരുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഈ രാജ്യത്തിന്റെ ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിക്കു ശമ്പളച്ചിലവുകളിൽ ഇങ്ങനെ ഒരു താരതമ്യപ്പെടുത്തലിനോ മറെറവിധമായ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾക്കോ ഒന്നുകൊണ്ടും അവകാശമില്ലാത്തതാണ്. എക്സൈസ് കമ്മിഷണരായിരുന്ന മിസ്റ്റർ രാമൻപിള്ള ൪൦൦-ം ൫൦൦-ം ശ്രേപാ ശമ്പളങ്ങളിൽ അനേകകാലം ആ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ സ്തുത്യർഹമായനിലയിൽ ഭരിച്ചുവന്നിരുന്നു. അതേ നിലയിലുള്ള പോലീസുവകുപ്പിലെ മേലധ്യക്ഷനു വളരെ കൂടുതലായ ശമ്പളം കൊടുത്തു പോന്നിരുന്നതുകൊണ്ട് അവരുടെ ശമ്പളങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്ന താരതമ്യമല്ലാത്ത കൂടുതൽകുറവിനെ ഒരുവിധം നികത്തുന്നതിനുവേണ്ടി എക്സൈസ് കമ്മിഷണരുടെ ശമ്പളത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടതായി വന്നു. മിസ്റ്റർ രാമൻപിള്ള ഇവിടത്തെ സ്വദേശിയാണ്. സ്വരാജ്യത്തിനുവേണ്ടി ന്യായമായ ഏതു ശമ്പളത്തിലും ഏതുദ്യോഗവും കൈയേറു നടത്താൻ അദ്ദേഹം തയ്യാറുള്ള ആളായിരുന്നു. അതുപോലെ വേലചെയ്വാൻ ഈ രാജ്യത്തുള്ള എല്ലാ യുവാക്കന്മാരും തയ്യാറുള്ളപ്പോൾ പുറമേയുള്ള ശമ്പളത്തോതുകളെ ഇവിടെ അനുകരിച്ചു നടക്കേണ്ട ആവശ്യം ഒന്നുകൊണ്ടും ഇല്ലാത്തതാണ്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. T. Kumara Pillai.]

പുറമെനിന്ന് ആളുകളെ വരുത്തി ഇവിടത്തെ ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ നിയമിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ശമ്പളം ചിലവുകഠം അധികപ്പെട്ടുവരുന്നതിനു പുറമെ സ്വദേശികളുടെ ന്യായമായ ഉദ്യോഗക്കയറ്റങ്ങളെ തടയുക കൂടിചെയ്യുവരുന്നു. ബ്രിട്ടീഷുസർവ്വീസിൽ നൂറു രൂപാ ശമ്പളമുണ്ടായിരുന്നതായ ഒരാൾ ഇവിടെ ഒരു ഉദ്യോഗം കൈയേറ്റു തിരുവിതാംകൂറിൽ കടക്കുന്നതിനു മുൻപ് അയാളം ഇരട്ടിയായും ജോലിയിൽപ്രവേശിച്ചു അധികകാലംചെല്ലുന്നതിനുമുമ്പു മൂന്നിരട്ടിയായും വർദ്ധിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതിനും ഇവിടെ ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്. ഇങ്ങനെ അനിതമായി ശമ്പളത്തെ വർദ്ധിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഉദ്യോഗത്തെ നൂറു രൂപാ ശമ്പളത്തിൽ ഏറ്റവും സന്തോഷത്തോടുകൂടി സ്വീകരിച്ചു നടത്താൻ കൂടുതൽ യോഗ്യതയുള്ള നാട്ടുകാർ തയ്യാറുള്ളപ്പോൾ അത് അവർക്കു കൊടുക്കാതിരിക്കുന്ന ഭരണനയം ആക്ഷേപയോഗ്യമായിട്ടുള്ളതാണ്. ബ്രിട്ടീഷ്സർവ്വീസിൽനിന്നു വന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥനു അവിടെ നൂറു രൂപാ ശമ്പളമുണ്ടായിരുന്നകാലത്ത്, അതിനെക്കാം ചുമതലയേറിയ ഇവിടത്തെ ഉദ്യോഗങ്ങളെ അതേ ശമ്പളങ്ങളിൽ വഹിച്ചുപോന്നിരുന്ന സ്വദേശികൾക്കു യോഗ്യതാനുസരണം ശമ്പളക്കൂടുതലില്ലെന്നും, പുറമെനിന്നു വരുത്തിയ ആൾക്കു മൂന്നിരട്ടിയായ് ശമ്പളം വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നുഎന്നും, വരുന്നതായാൽ കൂടുതൽ യോഗ്യതകളുള്ള സ്വദേശീയരായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ മനോവേദന എന്തായിരിക്കുമെന്നു പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ലാത്തതാണു. ഒരു തോതിലും ചേരാതുള്ള ശമ്പളക്കൂടുതലുകഠം കൊടുത്തു പുറമെനിന്നു വരുത്തുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽ ആരെങ്കിലും ആ ജോലിക്കു അപ്രാപ്തനായി വരുമ്പോൾ ആ ആൾക്കു ചേരുന്ന ഉദ്യോഗം കൊടുക്കാൻഗവർൺമെന്റു വിഷമിക്കേണ്ടതായിവരുന്നു. അങ്ങനെവരുന്ന അവസരങ്ങളിലും ആളുകൾക്കായി ഉദ്യോഗങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കേണ്ടതായിവരുന്നു. ഏങ്ങനെയെങ്കിലും സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള ശമ്പളക്കൂടുതലിനെമാത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കി പുറമെനിന്നു വന്നിട്ടുള്ളവർക്ക് ഉദ്യോഗക്കയറ്റങ്ങൾ കൊടുക്കുമ്പോൾ സ്വദേശീയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് അവരുടെ യോഗ്യതാനുസരണമായ കയറ്റങ്ങൾ കിട്ടാൻ വഴിയില്ലാതായിതീരുന്നു. അങ്ങനെവരുമ്പോൾ കായ്ക്ഷമതയോടുകൂടിയ ഭരണം കിട്ടാതായിവരും. ഈ വിഷമാവസ്ഥകൾക്ക് ഇടകൊടുക്കാതെയും, സ്വദേശികളുടെ ന്യായമായ അവകാശങ്ങളെ അപകടത്തിലാക്കാതെയും, പരിരക്ഷിക്കുന്നതിന് വേണ്ടി ഇവിടത്തെ എല്ലാ ഉദ്യോഗങ്ങളും സ്വദേശികൾക്കുതന്നെ കൊടുക്കേണ്ടതാണ്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

സ്വദേശികളെത്തന്നെ ഇവിടത്തെ ഉദ്യോഗങ്ങൾക്കു നിയമിക്കുന്നതായാൽ രാജ്യത്തിലെ ഭരണനയങ്ങൾക്ക് ഐകരൂപ്യമുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. ഇവിടെ ജനിച്ചുവളർന്ന് ഇവിടത്തെ പള്ളിക്കൂടങ്ങളിലും, കാളേജുകളിലും പഠിച്ച്, ഇവിടത്തെ ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ച്, ഇവിടത്തെ ജനങ്ങൾക്കു യോജിക്കുന്നതായ ഭരണനയങ്ങളിൽ പരിശീലിച്ചിട്ടുള്ളതായ ഒരാൾ ഉയന്തരം ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ ഭരണനയങ്ങൾക്കു വല്ലതായ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്താതെ ഭരണകൃത്യങ്ങളെ നിർവ്വഹിച്ചു പോരുമെന്നുള്ളതാണ്. ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ കാലോചിതമായ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തേണ്ടിവരുന്ന അവസരങ്ങളിൽ രാജ്യത്തിനും ജനങ്ങൾക്കും യോജിക്കുന്ന മാതിരിയിലുള്ള ഭരണനയങ്ങളെ രൂപീകരിക്കാൻ അവർക്കു സാധിക്കുന്നതാണ്. നേരെമറിച്ചു വിദേശീയരുടെ ഭരണകാലങ്ങളിൽ ഭരണനയങ്ങൾക്കു വന്നിട്ടുള്ള മാറ്റങ്ങൾക്കും അതിനാൽ വന്നിട്ടുള്ള അധികച്ചിലവുകൾക്കും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ പറവാൻ ഇവിടെ പ്രയാസമില്ലാത്തതാണ്. വിദേശീയനായ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസഡയറക്ടരുടെ കാലത്തു സഹായധനം വാങ്ങുന്നവിദ്യാലയങ്ങളെ വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ച് അതിനു അനുരൂപമായ ഭരണനയത്തെ സ്വീകരിച്ചു. വിദേശീയനായ മറെറാരു ഡയറക്ടർ വന്നപ്പോൾ സഹായധനംവാങ്ങുന്ന വിദ്യാലയങ്ങളെ കഴിയുംവിധം കുറച്ച് സർക്കാർപള്ളിക്കൂടങ്ങളെ വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ച് അതിനു യോജിക്കുന്ന മാതിരി ഭരണനയത്തെ ഭേദപ്പെടുത്തി അതിന്റെ ഫലമായി വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിൽ അധികച്ചിലവുകളെയുണ്ടാക്കിത്തീർത്തു. അതിനടുത്തുവന്ന വേറൊരു വിദേശീയനായ ഡയറക്ടർ അധികച്ചിലവുകളെ കുറയ്ക്കുന്നതിനു വേണ്ടി അതിന് അനുരൂപമായ മറെറാരു ഭരണനയത്തെ സ്വീകരിക്കേണ്ടതായിവന്നു. ഇതുപോലെ പോലീസുവകുപ്പിലും ഇതേമാതിരിയുള്ള ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ പറയാവുന്നതാണ്. ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകളിലെ മേലുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഇവിടത്തെ സ്വദേശികളായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഈ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടാകാതെയും അധികച്ചിലവുകൾക്ക് ഇടകൊടുക്കാതെയും ഭരണം നടത്തിപ്പോരുമെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ലാത്തതാണ്.

ഇവിടെയുള്ള ഉദ്യോഗങ്ങൾ ഇവിടത്തെ സ്വദേശികൾക്കുതന്നെ കൊടുക്കണമെന്നുള്ളതിനു ശക്തിയുള്ളതായ മറെറാരുവാദംകൂടി സഹായമായിനില്ക്കുന്നു. എല്ലാ രാജ്യക്കാർക്കും അവരുടെ മാതൃഭാഷയോടുള്ള സ്നേഹം ജന്മനാൽത്തന്നെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതാണ്. നാട്ടുഭാഷകളെ വേണ്ടപോലെ സംരക്ഷിച്ചുപോരുന്നതിനുള്ള താൽപര്യം നാട്ടുകാരായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കുണ്ടായിരിക്കുന്നതുപോലെ മറുള്ളവർക്കു തോന്നാൻ അവകാശ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. N. Padmanabha Pillai]

മില്ലാത്തതാണ്. പുറമെനിന്നു വരുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഇവിടത്തെ സർവ്വീസിൽ ഇരിക്കുന്നകാലത്തോളം ഇവിടത്തെ ഒരാളാണെന്നും, എല്ലാ സംഗതിയിലും ഇവിടത്തെ ഒരു നാട്ടുകാരനെപോലെ സ്നേഹിക്കുന്നതാണെന്നും, ധാരാളംപേർ പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും നാട്ടുഭാഷയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവരുടെ അനുകമ്പയും സ്നേഹവും വളരെ കുറവായിട്ടാണ് കണ്ടുവരുന്നതു്. രാജ്യത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ അവിടത്തെ നാട്ടുഭാഷയെ സ്നേഹിക്കാതെ തരമില്ല. ജനങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ അവരുമായി ഗവർൺമെൻറു ഇടപെടുന്ന എല്ലാ സംഗതിയിലും അവരുടെ നാട്ടുഭാഷയ്ക്കു് ഒരു പ്രധാനസ്ഥാനം കല്പിക്കാതെ തരമില്ല. നാട്ടുഭാഷയുടെ വിലയും ശക്തിയും കുറയ്ക്കുന്നത് അതിലെ ജനങ്ങളുടെ വിലയും ശക്തിയും പോലെയാണെന്ന് അനുമാനിക്കുന്നതിൽ അതിക്ഷേപമില്ലാത്തതാണ്. ഈ സ്ഥിതി ഇവിടത്തെ ജനങ്ങൾക്കു് അതികഠിനം വല്ലായ മനോവേദനയെ ഉണ്ടാക്കുന്നതാണ്. നിയമസഭാനടപടികൾ നാട്ടുഭാഷയിൽ അച്ചടിപ്പിക്കേണ്ട സംഗതിയെപ്പറ്റി നിയമസഭയിലെ ചോദ്യത്തിനു് കിട്ടീട്ടുള്ള മറുപടികൊണ്ടു നാട്ടുഭാഷയേടു അനുവർത്തിച്ചുവരുന്ന നയം വ്യക്തമായി തെളിയുന്നതാണ്. അതിലേക്കുകൂടുതൽ ചിലവാകുമെന്നുള്ളതു സമ്മതിക്കാതെ തരമില്ല. ഈ ചിലവിനെ ഒരു ഗവർൺമെൻറും മടിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലാത്തതാണ്. ഈ രാജ്യത്തിലെ മിക്കവാറും ജനങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷ്ഭാഷ അറിയാൻപാടില്ലാത്തവരാണ്. ഭരണകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി അറിയാൻ ജനങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നതു് ന്യായമായ അവരുടെ ഒരു അവകാശമാണ്. ഈ പ്രമേയത്തെ കൌൺസിലിൻറെ ഗൌരവമായ ആലോചനയ്ക്കുവേണ്ടി ഹാജരാക്കിക്കൊള്ളുന്നു.

MR. V. KUNJUKRISHNA PILLAI: Sir I second the motion.

MR. N. PADMANABHA PILLAI: I also support the principle underlying the resolution brought forward by Mr T. Kumara Pillai. I say I support the principle, because I think that the resolution does not go so far as it ought to go. My friend, Mr. Kumara Pillai, purposely excludes in his resolution one set of officers—Special Magistrates and Special Judges. I should think that the resolution ought to exclude this distinction. I am inclined to think that our judiciary and magistracy have now become sufficiently responsible and efficient. Whatever might have been the conditions that existed at the time when this distinction had first to be provided for, I think that no justification exists for the same at present and that self-respect demands that such distinctions should, wherever possible, be avoided. So, expressing my view that I do not agree with my friend, Mr. T. Kumara Pillai, in that respect, I support the principle of the resolution.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. R. KRISHNA PILLAI: Sir, while appreciating the learned mover's motive in bringing forward the resolution, I regret I have to oppose it in the form in which it has been framed by him. I may state at the very outset that the policy of Government has always been to entertain, as far as possible, only Travancoreans in the public service of the State, and this is distinctly laid down in Article 40 of the Service regulations. How steadily this policy has been kept in view by Government will be seen from the appointments made by them in recent years. Some appointments which invariably used to be filled by non-Travancoreans are now held by Travancoreans. I need not quote instances because they are within the knowledge of the Council. Though this is the declared policy of the Government, now and then exceptional circumstances arise necessitating a departure from that policy and the appointment of non-Travancoreans in the public interest. The mover himself has felt the need for providing for such exceptional cases, for, while enunciating the principle that only Travancoreans should be appointed to all posts in the service, he wants an exception to be made in the case of Special Magistrates and the Special Appellate Judge. I object to this exception which covers a wider ground than he apparently intended it to cover, but I accept the principle underlying the exception. I fail to see why Travancoreans should not be appointed as Special Magistrates. Special Magistrates, as defined in Section 12 of the Criminal Procedure Code, are Magistrates appointed for the trial of particular cases, or particular classes of cases or cases in a particular local area. I cannot understand why Travancoreans should not be appointed as Special Magistrates for the trial of such cases as at present. Probably the mover has in view the particular class of Special Magistrates appointed under the Royal Proclamation dated the 16th Edavam, 1050, for the trial of European British subjects. If so, I concede that it is an exceptional case provided by statutory law.

MR. T. KUMARA PILLAI: That was what I meant.

MR. R. KRISHNA PILLAI: The case of the Special Appellate Judge appointed to hear and dispose of appeals concerning European British subjects also comes under this category. There are other cases of an exceptional nature necessitating a departure from the accepted policy of Government. Take for example the teaching of English in H. H. the Maha Raja's College. I believe the Council will agree that ordinarily English is taught best by an Englishman and that it would be highly desirable to have one such in the College. This is a case of special knowledge and training. I shall give another instance of a different kind. You all know that we own an Inam village in the Ramnad District called Kakur. It is managed by an officer appointed by Government and there is a small staff of clerks and peons attached to his office. No Travancoreans are forthcoming to take up the posts of clerks or peons in the village on the sanctioned pay, because the village is situated far away from Travancore unconnected with any Railway and the conditions of life in the village and its climate are uncongenial to the people

LIBRARY, ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. S. Subrahmanya Karayalar.]

of this country. Hence non-Travancoreans have of necessity to be appointed to these posts for the proper administration of the village. Thus you see that the exigencies of the service sometimes require exceptions to be made to the general rule and it is not possible to anticipate all such exceptional cases arising from time to time and provide for them in the Service Regulations. In the interests of efficient administration, Government have necessarily to be allowed a certain amount of discretion in the matter and there need be no apprehension on the other side of the House that that discretion will not be properly used. I would request the House to view the question of recruitment to the public service, not in a narrow, sentimental spirit, but from the broad, rational standpoint as to what would conduce to the best interests of the country. With these remarks, I oppose the resolution.

MR. JOSEPH PANJIKARAN: May I know why the Anchal runners in the High Ranges are exempted from the rule in Art. 40?

MR. R. KRISHNA PILLAI: Because, they have often to be recruited from Bodinaikanur and other places in the adjoining British territory.

MR. P. K. NARAYANA PILLAI: May I know whether, in view of the rules for the appointment of officers in the British Indian service, there is no necessity for Travancore to retaliate on the subject of employment of foreigners?

MR. R. KRISHNA PILLAI: I do not think that the Service Regulations in British India prohibit the employment of Travancoreans. Travancoreans are now admitted in the British Indian service. They are not excluded. If, however, in the light of the explanation given by me, the mover would amend the resolution by dropping the exception and inserting the expression "as far as possible" or "ordinarily" between the words, "that" and "Travancoreans," I shall have no objection to accepting it on behalf of Government.

MR. S. SUBRAHMANYA KARAYALAR: Sir, humanity require that we should treat all men as brothers and all women as sisters. If we should insist upon the principle of the resolution, then Travancoreans should not go outside; we should not marry from outside and should not give our daughters and sisters in marriage outside Travancore. If we do not want an outsider to come to Travancore, then, if we are reasonable, we should refuse to take their things also. But we are not prepared to do so, for those things are indispensable for our existence. If we do not want non-Travancoreans as public servants in Travancore, it necessarily follows that, when the train reaches Shencottah, Travancoreans should take charge and hand over charge when the train reaches Shencottah from Trivandrum. So, the hard and fast rules enunciated by the mover cannot be accepted *in toto*. It is just like a father saying that he will feed his children alone and none else, which is most inhuman. For humanity's sake, I would request the House not to pass this resolution. I think it is necessary to allow men to serve wherever

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

they may find convenience without restriction of place. I oppose the resolution.

MR. T. K. VELU PILLAI: Sir, it is impossible to keep silence on hearing the very powerful speech made by my friend, Mr. Karayalar. Mr. Karayalar is overflowing with the milk of human kindness and brotherhood. He cannot find any distinction between British India and Travancore. He would forget our northern frontier and the Western Ghauts. I am not at all for taking a narrow view of humanity. I know there are many common interests between the people of Travancore and those of British India and other Indian States. I would extend the principle and say that all humanity is held by the bond of kinship. But I am sorry that Mr. Karayalar has not been able to understand Mr. Kumara Pillai's proposition in the sense in which Mr. Kumara Pillai intended it to be understood, at any rate, in the sense in which I have understood Mr. Kumara Pillai. Mr. Kumara Pillai's object is to invite attention to the fact that, although there is a rule prohibiting the employment of non-Travancoreans ordinarily, that rule is more often honoured in the breach than in the observance. Mr. Kumara Pillai has got a wide grasp of public affairs and he is a gentleman who has been taking a very keen interest in the politics of the country and is one who speaks with very great moderation and tact. To argue that Mr. Kumara Pillai's vision has been circumscribed by selfish considerations is not acceptable, so far as this Council is concerned, because the House has known Mr. Kumara Pillai very well.

I support generally the view that underlies the resolution. But I am not prepared to accept the interpretation put upon it by Mr. Krishna Pillai. He says that the word "ordinarily" should be inserted in that rule. I would protest against that word, because the resolution has been brought forward, simply because ordinarily the rule is disobeyed. If the mover is anxious to have a rule inserted, it may be something to the effect that—

"This Council recognises that Travancoreans should be appointed to all posts except under exceptional circumstances."

I hope the Chief Secretary would meet us half way and accept what I suggested. The word "ordinarily" is vague and makes the position worse than what it is. I am not unaware of the fact that, so long as our treaty relations with British India are to be maintained—and I hope they will be maintained for ever—we would have to appoint a certain number of Europeans in the Travancore service. As has been rightly observed by the Chief Secretary, there are certain appointments, such as Professorship in the College and some other appointments, that have to be given to Englishmen. I have very often pleaded about it. If we object to the appointment of foreigners, it is not because we do not want foreigners—we want the very best of them—but because we do not want fifth-rate men and women. Mr. Kumara Pillai has himself paid a glorious tribute to those foreigners who have done a great deal for Travancore, who have worked for Travancore and made her what she is to-day. All thanks are certainly due to them. Government themselves

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. Hoogewerf.]

have recognised the justice of our demands and enunciated certain rules on the subject in the Service Regulations. Government, I am sure, will respect the opinion of this Council, so that, unless Government take a wrong view, they would not ordinarily go outside Travancore in order to secure an individual for any post in the State. All of us are anxious that ministerial responsibility should develop in Travancore. All sections of the population are in favour of it. So if a foreigner comes as the chief officer in the service, it is not likely that he would get the popular support of this Council, unless he is a man of recognised merit and towering personality. This Council is thus a safeguard against the unnecessary importation of foreigners. Foreigners may have to be appointed under certain exceptional circumstances. For example, we want a University of our own, and we may have to get men like Mr. Sadler or Mr. Geddes from outside. We may also have to secure for occasions the services of eminent administrators and financiers from British India, just as Baroda, Mysore, Gwalior and Indore are doing. These exceptional cases are and must be few and I hope the mover himself will not demur to this statement. I, therefore, agree with Mr. Kumara Pillai in the spirit more than in the letter of the resolution. I have reason to understand that Mr. Kumara Pillai only wanted to have the subject carefully discussed and to have a definite reply from Government that the spirit of the rule would be kept in view, not ordinarily, but that the Government would recognise the principle that Travancoreans alone should be appointed in Government service except under very exceptional circumstances.

PRESIDENT: I am afraid it has come to a warfare about words. I do not think that there is any difference between what you say and what the Chief Secretary says.

MR. T. K. VELU PILLAI: To my mind, Sir, there is real difference between the two. In the language of law, I may say that the difference is one which decides the burden of proof. It is something like the difference between presumptions and proofs. If you retain the word "ordinarily", the public will have to prove by elaborate evidence that a certain appointment is in subversion of the rules; whereas if the word is "exceptional" the burden of proof is shifted upon Government. We do look up to Government to observe the spirit of the rule and work it up to see that the hardships now felt are soon removed.

MR. A. HOOGEWERF: Sir, I am sorry I cannot see eye to eye with the mover of this resolution, although I appreciate the principle underlying it a great way, and I shall state my reasons briefly. Firstly, the exclusion of foreigners will entail inevitably the appointment of men of the soil who may be incompetent to hold responsible positions as heads of departments. Of course, competent local men should be appointed and preferred to foreigners, if available. Secondly, it may happen that a man who has risen in his line will be in a particular groove of thinking and be temperamentally unfit to take a different point of view. Thirdly, a man of the soil is likely to be submerged by the side-currents and eddies of

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

communal life and his mode of thinking and environments are apt, though unconsciously, to be the reflex of his narrow communal outlook. A foreigner is in a better position to look at things broadly and impartially and rise above petty jealousies and squabbles. There is likely to be less scope for competition, and competition is the life of the body politic. Men of the soil who are sure of their position may not care to study the things that take place outside. Stagnation may be the result. A foreigner is likely to bring to bear on his department a freshness, originality and insight which are the result of being trained in a totally different atmosphere. Where shall we be if men of the stamp of Sir T. Madhava Rao, Sir Sashia Sastri, the Honorable Mr. Ramiengar, Mr. V. P. Madhava Rao, Sir P. Rajagopalachari, Mr. T. Sadasiva Aiyar, Dr. Harvey, and Messrs. Ross, Read, and Lepper of the past, and yourself, Sir, and Messrs. Hodgson, Rangaswami Aiyangar, and Mr. Natesa Aiyar of the present, were kept out of Travancore? We want fresh blood, new ideas from the great Universities of the United Kingdom and from British India itself. A couple of years' training in England cannot give the same mentality, the same equipment as to a man born on the English soil, trained in English schools and brought up in an atmosphere of liberty, equality and fraternity. We, sons of the soil—and I speak of India also—have our own good qualities, some of them better than those of the Britishers. But, say what you will, we must bow to the driving power, wonderful initiative and the sense of fairplay and justice of the sons, and I would add, of the daughters of Great Britain and Ireland. We have been speaking of Universities a day or two ago. What will our proposed University be worth, if it is confined to local men alone? An honorable member—a graduate—already condemned the proposed University by anticipation on the ground that its hall-mark would not be worth much.

Sir, we have not to take a narrow, parochial view—a cribbed, cabined, and confined view of this matter. Mr. Chamberlain has taught the nation to think in terms of the empire, and we are proud to belong to that empire, and we find it difficult now to shorten or narrow our mental vision. The T. S. R. contains the necessary safeguards in this matter. I only urge that they be strictly adhered to and not to make fish of one and flesh of another. For these reasons, I would humbly ask Mr. Kumara Pillai to withdraw his resolution.

MR. K. P. RAMAN PILLAI: May I know, Sir, if the mover accepts the amendment proposed by the Chief Secretary, in which case the discussion may be closed.

MR. T. KUMARA PILLAI: No.

PRESIDENT: The mover does not accept the amendment.

MR. T. LAKSHMANA PILLAI: Sir, while I accept the spirit underlying the resolution brought forward by Mr. T. Kumara Pillai, I wonder what necessity there is now to reiterate or reaffirm a principle which Government have already accepted as a rule for guidance in the appointments made by them. I must demur to the language used by the mover to give expression to the principle in question, which seems to

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. J. John Nidiry.]

be rigid, and I support the Chief Secretary in his suggestion to use the word "ordinarily" between "should be" and "appointed". It may not be always possible to carry out the rule with rigidity, consistently with the efficiency of the whole service. I think that there would be difficulty in working the rule strictly so far as the higher ranks of the service are concerned, as, in some cases, competent men or men with the requisite technical qualifications may not be had in the State itself to fill certain posts.

I must submit that the words "Travancorean" and "domiciled" require to be very clearly defined to avoid all misconception. To illustrate the confusion that would be otherwise created, I would refer to the Nanjanad Vellala Bill, where the Nanjanad Vellalas are said to have been domiciled in Travancore. I do not understand how the Nanjanad Vellalas who are as much natives of the soil as the Nairs can be called "domiciled". I take it that they are the descendants of the ancient Tamilian inhabitants of Travancore and, as such, are true sons of the soil, and not foreigners who have settled in the country within historic times and domiciled in Travancore. This observation will also apply to several other sections of the Tamilian community. A perusal of the history of Travancore some centuries back will show that Nanjanad has been part of Travancore territory from the very earliest times.

As regards the Malayalam translation of the proceedings of the Council suggested by the mover to be brought out for the benefit of the Malayalam-speaking population, I would say that the recommendation should equally hold good for Tamil, as a Tamil translation is indispensable for the benefit of the Tamil-speaking people of Travancore which number 6½ lakhs according to the statistics furnished to me yesterday, that is, nearly one-sixth of the total population of the State.

MR. J. JOHN NIDIRY: Sir, I am sorry I cannot completely agree with my friend, Mr. Kumara Pillai, as regards the wording of the resolution. I am at one with him in saying that the policy of the Government should be to reduce foreign importation as far as possible, and that it should be limited to exceptional cases where there is absolute necessity. One of Mr. Kumara Pillai's objections to the importation of foreigners is that our young men have not sufficient places here, and that, therefore, there should not be any importation of men to our service from outside. I submit that, if that rule is carried to an undesirable extent, it will bring more trouble to our young men than if we had no such rule. If we pass such a hard and fast rule it will be more disadvantageous to our young men. Suppose we enforce such a strict rule and the States of Mysore, Cochin, Baroda, British India and other States also make similar rules of prohibition by way of retaliation; I think our young men would be the worse for it. I believe that many of our young men get places elsewhere freely because there is no such restriction. So, for the sake of our young men also, we should not press the matter too far. Since the Government have agreed to certain limitations with

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

regard to future appointments, I think we need not press any further in the matter, but place some confidence in the good sense of Government and leave the matter to Government themselves at present.

MR. M. R. MADHAVA VARIAR: Sir, I heartily support the principle that underlies the resolution ably moved by my friend, Mr. Kumara Pillai. I think the time has now come when we should make a definite rule that no non-Travancorean shall be appointed in the Travancore public service. The importation of non-Travancoreans began from the time of Col. Munro, the Resident-Dewan, when, owing to dissensions in the country, it was reported to the British Government that natives could not be trusted and they could not be appointed to responsible posts. And for some time after that—

MR. R. KRISHNA PILLAI: I beg to correct Mr. Variar. In exceptional cases non-Travancoreans used to be appointed in the service even before Munro's time.

MR. M. R. MADAVA VARIAR:.....He laid down the rule. He wrote to the British Government. I am referring to that. After that, for some time, only the retainers, favourites and sycophants of the Residents were appointed as Dewans, who began to freely entertain foreigners in the public service. The British Government themselves wrote to the Travancore Darbar that the Darbar must accept the principle of Travancore for Travancoreans. It was in connection with the appointment of Mudiyil Kesava Pillai as Dewan of Travancore that the British Government advised the Darbar to follow this wise policy. But this Darbar did not accept that principle at that time. After that time natives were being excluded as far as possible from the superior and inferior grades of service on a large scale. So there was an agitation—a very strong agitation—in this country against the predominance of the foreign element in the service and it was only very recently that the principle of appointing natives alone in the service, as far as possible, was recognised by our Government, and that too not very strictly. Though there is a general rule that Travancoreans alone should be entertained in the public service, it is very often violated, and in the superior and inferior grades non-Travancoreans are freely entertained. I object to this because, in almost all civilized countries, only sons of the soil are entertained in the public service and the importation of foreigners creates ennui and dissatisfaction among the educated people. In Travancore there are very many educated men available for holding any post. I can understand the principle of importing foreigners, if there are no able and educated men in this country itself. But happily we are not in such a position. Under the circumstances, it is not at all advisable to import officers from British India or any other place. I do not advocate this principle from a narrow point of view. I do not think that the question of generosity and hospitality can be fairly imported into a discussion of domestic politics. In Mysore there is a cry that Mysore must be for Mysoreans. Some of my friends believe that, if we insist upon appointing only Travancoreans in the public service, the British Government or the Government of other Native States may retaliate, *i. e.*, that our youngmen will not be able

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[The President.]

to get appointments in British India or other Native States. I cannot persuade myself to believe that such a fear is well-founded. Supposing we import foreigners, are we sure that the British Indian Government, the Mysore Government or the Baroda Government may not pass a resolution to the effect that only natives can be entertained in the service? Are they going to welcome us if we are charitable? They are not going to follow us. Travancore is a small country, and they will not feel the necessity of retaliating if we make a rule that foreigners shall not be appointed as public servants in Travancore. That is therefore no reason for the argument that foreigners should not be excluded from our public service. I object to the importation of foreigners on another and stronger ground. A large sum of money is drained every year out of our exchequer by way of salaries and pensions. There is no doubt that, if sons of the soil are alone appointed as officers of the State, their salaries and pensions will remain in this country. I believe they will be more zealous and patriotic in the discharge of their public duties. I do not insinuate that all those illustrious persons who came from outside to guide the destinies of our State were lacking in patriotism or sense of public duty. But what I want to emphasise is that the sons of the soil will be inspired with a higher and more intense sort of patriotism and will be more devoted to this country. On these grounds, I cannot but lend my hearty support to the principle which underlies this resolution.

MR. S. KRISHNA AIYAR: Sir, I do not want to make a lengthy speech on this subject. I have discussed it in more than one place and on more than one occasion. I would only request Mr. Kumara Pillai to see whether the amendment I propose would be acceptable to him. I put it this way, *viz.*,

"This Council recommends to Government that, wherever possible, Travancoreans alone should be appointed to all posts."

If Mr. Krishna Pillai on behalf of the Government and Mr. Kumara Pillai on this side of the House can come to some sort of agreement, I think that the rest of the time of the House need not be taken up with the discussion of this subject.

MR. N. KUMARAN: I second the amendment.

PRESIDENT: I have not permitted Mr. Krishna Aiyar to move his amendment.

MR. S. KRISHNA AIYAR: If I am permitted, I move it. Otherwise I put it forward as a suggestion for the acceptance of Mr. Kumara Pillai on this side and Mr. Krishna Pillai on the other side of the House.

MR. T. LAKSHMANA PILLAI: I support the amendment.

PRESIDENT: I have not permitted Mr. Krishna Aiyar to move the amendment.

MR. JOSEPH PANJIKARAN: I object to that amendment.

PRESIDENT: Now, Mr. Kumara Pillai's motion may be allowed to go forward.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. JOSEPH PANJIKARAN: Sir, I support the resolution ably moved by my friend, Mr. Kumara Pillai. Section 40 of the Service Regulations runs as follows:

"No person not a subject of His Highness the Maha Raja may be appointed to the public service without the special sanction of Government."

This is exactly what I think the resolution also requires.

PRESIDENT: Then there is no need for a resolution. (*Laughter.*)

MR. JOSEPH PANJIKARAN: This Section 40 of the Service Regulations is not put into practice and carried out to the extent to which it ought to be.

Now, the amendment proposed by the Chief Secretary is not at all acceptable, because that, I think, takes away the force of the Section 40 when it says—

PRESIDENT: That is not the intention. It is not for the Chief Secretary to take away what is given in the Section.

MR. JOSEPH PANJIKARAN: What the Chief Secretary wants is—

"That this Council recommends to the Government that *ordinarily* Travancoreans alone should be appointed to all posts (except Special Magistrates and the Special Appellate Judge) in the public service of the State."

PRESIDENT: I think the word "ordinarily" means except in special circumstances which require the special sanction of Government. It seems to me that you are fighting over words.

MR. JOSEPH PANJIKARAN: It is much more than fighting over words. Supposing the amendment is carried, then the facility for the appointment of foreigners is widened. So far as I understand the word "ordinarily," it is taking away what we already have and not adding to it. So, I think that the resolution, as it is, must be acceptable to the House with certain exceptions as pointed out by some of the members on this side of the House, especially in view of the fact that we are going to have a University. In such cases, exceptions may be made, as may be found highly necessary. With these words, I support the motion of Mr. Kumara Pillai.

MR. K. PARAMESVARAN PILLAI: I have great pleasure in supporting the resolution that has been brought forward by my friend, Mr. Kumara Pillai. It appears from the Service Regulations that the principle of appointing subjects of His Highness the Maha Raja has been accepted by the Government. Nevertheless, there has been a great agitation in the country for a long time past that this rule is not being adhered to and that the rule is more honored in the breach than in the observance. The mover, therefore, had very strong reasons for making the motion and in this he is well supported by public opinion. It is certainly not the appointment of clerks in the Kakur Manager's office, or the employment of an Englishman as Professor of English in His Highness the Maha Raja's College that has elicited this resolution, as

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. Parameswaran Pillai.]

the Chief Secretary seems to think. Now from a reading of Article 40 A, it appears to me that the whole difficulty has arisen on account of explanation II of the Article which says that the term—

"Subject of His Highness the Maha Raja" in Article 40 means and includes "any person who may have been owing political allegiance to the sovereign of any other State, but who is domiciled in Travancore.

Note. That place is properly the domicile of a person in which he has voluntarily fixed the habitation of himself and his family, not for a mere special and temporary purpose, but with a permanent intention of making it his permanent home, unless and until something which is unexpected or uncertain shall occur to induce him to adopt some other permanent home."

This rule is so wide that you can easily ride a coach and pair through it. It appears to me that the vagueness of this rule is taken too much advantage of by some of the officers of the State. We know that several officers in the State wanting sons-in-law have to go about and get them down from outside the country. They come down here and they have to be provided with appointments. The definition of "subjects of His Highness the Maha Raja" is wide enough to include such cases and is largely availed of to give them suitable berths in the service. That is the reason why there has been so much agitation about this matter, both in the Popular Assembly and outside.

I do not see any reason why the resolution could not be accepted without any amendment. This is not a statute but only an administrative rule. Even if this resolution be accepted, it would not preclude Government from appointing a foreigner if circumstances render it absolutely necessary. In the absence of duly qualified men to hold a particular appointment in the State service, the discretion of Government to bring in foreigners will not be fettered absolutely by this resolution.

MR. K. P. RAMAN PILLAI: That will be going against the recommendations of this Council.

MR. K. PARAMESVARAN PILLAI: No, because, in case it is absolutely impossible to run the State without making such appointment, it must be open to the Government to appoint outsiders. The only thing is that it will fall heavily upon the Government to show that there has been such a necessity to deviate from the resolution accepted by this Council,—I mean, recommended by this Council.

RAO BAHADUR K. A. KRISHNA AIYANGAR: That contingency is not provided for in the resolution.

MR. K. PARAMESVARAN PILLAI: We hope that the contingency will never arise. If it arises, even if the resolution is accepted, Government will have the discretion to appoint men from outside. All that I say is that we need not in this resolution anticipate a contingency which may not arise at all, or if it arises, arise only rarely. The introduction of the words either "ordinarily" or "whenever possible"

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

will give a wider discretion to Government in this matter than the regulation itself contemplates. For these reasons, I heartily support the resolution.

MR. V. SUBBA AIYAR: Sir, I think that there is really no difference between what the mover, Mr. Kumara Pillai, wants and what the Chief Secretary has agreed to. The mover wants that Travancoreans alone should be appointed in the public service. He is prepared to admit that there may be circumstances in which exceptions will have to be made, and those circumstances are, according to his resolution, the cases of Special Magistrates and Special Appellate Judges. In the case of the trial of a European British subject, other matters have to be taken into consideration. Under the British Indian Criminal Procedure Code, European British subjects alone could be Justices of the Peace, and they are appointed by the Government of India. It has been said by some members that, in the case of English professors and sometimes other professors, there may be a necessity to appoint foreigners. The general rule in regard to the entertainment of Travancoreans alone is admitted. That being the case, the question is only the question of exception, that is to say, that under certain circumstances it is desirable that the Government should have the power to appoint foreigners. The only question is how to word the exception. I do not think my friend, Mr. K. Parameswaran Pillai, is quite right in saying that this is after all only an executive order and, therefore, there is no harm in accepting the resolution as moved. If, as he says, even after the acceptance of the resolution, Government are at liberty to import foreigners as often as they choose, I do not know whether there is anything to be gained by moving this resolution itself.

MR. K. PARAMESVARAN PILLAI: I did not say "as often as they choose". I said it might not bind the Government.

MR. V. SUBBA AIYAR: In either case the appointment of foreigners is left to the discretion of Government. If that is so, that is all that the Chief Secretary wants. Then again in the case of Travancoreans there are two classes contemplated under the Service Regulations—one, the born subjects of His Highness the Maha Raja, and the other, those domiciled in Travancore. I believe that the generally accepted significance of domicile is known to all. Although a person may be born in a place, if he makes up his mind to permanently settle in another place without having an idea of reverting to his original place, he is said to be domiciled in the latter place.

MR. G. PARAMESVARAN PILLAI: May I know whether any difficulty is felt in determining this rule?

MR. V. SUBBA AIYAR: I am now defining what domicile is. Probably, Mr. George who is working the rule may tell us about it. So that, a domiciled Travancorean is one who makes up his mind to permanently reside in Travancore. The object should be not to make Travancore his temporary home during the period of his service, but

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. V. Subba Aiyar.]

his idea should be to permanently reside in Travancore without any idea of reverting to his original place. A person for instance may thus be born elsewhere. All the same, he may be a Travancorean for all these practical purposes. Seeing that the House accepts the position that there may be exceptional circumstances, I think that the Chief Secretary's addition of the word "ordinarily" may be accepted. "Ordinarily" means except under special circumstances. Many statutes, I think, have that wording. I believe that it is found in the High Court Regulation, where it is said that the High Court shall ordinarily consist of not more than four Judges. So, I think that the word "ordinarily" may be put in. We are, I believe, only warring about words as observed by the President.

MR. T. K. VELU PILLAI: I wish to know whether there is no difference between the word "ordinarily" used in the High Court Regulation, and that proposed by the Chief Secretary, because if an additional Judge is to be appointed it requires more money, whereas it is not so in this case.

PRESIDENT: Here the question is in regard to policy.

MR. V. SUBBA AIYAR: We know, as a matter of fact, that the policy is not departed from except under very exceptional circumstances.

MR. G. PARAMESVARAN PILLAI: I wish to add one or two words to what has already been said by my friends on this side on the resolution. It was a sympathetic opposition that the Chief Secretary gave to this resolution. Mr. Subba Aiyar told us that the Chief Secretary and Mr. Kumara Pillai agreed with regard to the principle of the resolution. As a matter of fact, reading what is contained in Art. 40 of the Service Regulations, it appears to be the accepted principle of Government to appoint in the public service only people who are subjects of His Highness the Maha Raja. I waited to hear from Mr. Subba Aiyar or the Chief Secretary on the other side how the term "Travancorean" was defined. The wording adopted by the mover of the resolution is "Travancorean" and not "a subject of His Highness the Maha Raja," born or otherwise. The Chief Secretary and Mr. Subba Aiyar, on behalf of Government, I should presume, went on with the discussion of the resolution on the assumption that there was not much difference in the connotation of these two terms. Mr. Subba Aiyar, of course, dissected the term "Travancorean" for a while and left it where it was. He said that the word "Travancorean" was used in the Service Regulations in two senses, *i. e.*, any person who was a born subject of His Highness the Maha Raja or any person who was *domiciled* in Travancore. He also gave us the benefit of his opinion with regard to the correct interpretation of the term "domicile" as understood elsewhere.

MR. V. SUBBA AIYAR: I may say that Mr. Lakshmana Pillai raised that question, and therefore I wanted to explain it.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. G. PARAMESVARAN PILLAI: I hope I can take advantage of that interpretation. According to Mr. Subba Aiyar, any person who intends to *permanently* settle within Travancore, *having no idea of reverting to his original home*, is said to have a *domicile* in Travancore. That is the language he has made use of and I do not quarrel with him for this interpretation of the term *domicile*. I should like either the Chief Secretary or Mr. George or the Government to tell me whether that is the signification of the term *domicile* as used in the Service Regulations. In the regulation itself, I find that the term "domicile" has lost that interpretation on account of a very significant qualifying clause attached to the explanation of that term. It reads thus:

"That place is properly the domicile of a person in which he has voluntarily fixed the habitation of himself and his family, not for a mere special and temporary purpose, but with a permanent intention of making it his permanent home, *unless and until something which is unexpected or uncertain shall occur to induce him to adopt some other permanent home.*"

With reference to that qualifying clause, I heard absolutely nothing from the other side of the House. Proceeding on the very same principle enunciated yesterday in this very House by Mr. George and others, I may say that the contingency of uncertainty is dependent upon the decision of Government with regard to the efficiency of a particular officer in the public service. It may well be that he thought that he would certainly not be sent away so soon, because according to himself he was efficient. In such a case something unexpected happens, for Mr. George or the Government tells him that he is not efficient. His tenure of office thus becomes uncertain. In that case, he is not responsible if he is compelled to revert to his original home after taking up service in the State. As a matter of fact, when every foreigner assumes charge of his office in this State, he should be presumed to have the intention of making Travancore his permanent home, not unqualifiedly, but, of course, with this qualification that he will be at liberty to revert to his original home, in case an uncertain event happens. Now, it is that particular enabling clause that works the mischief. It is that clause which gives wide scope for persons to claim themselves as domiciled Travancoreans when, as a matter of law, they do not satisfy the conditions requisite for such a status. Who shall be regarded as domiciled Travancoreans ought to be more definitely and correctly settled than at present. A man's course of conduct for a *fairly long* period will alone enable us to presume that he has an intention of making Travancore his permanent home. But, if a person coming from outside Travancore with the prospect of a public appointment before him, tells us that he intends making Travancore his permanent home *until an uncertain event happens which may persuade him to revert to his original home*, I say, in such a case, it will be unsafe to treat him as a Travancorean, as thereby the very aim and principle underlying the provisions in the Service Regulations in this behalf will be defeated or successfully evaded. It is with a view to bring to the notice of the House the very vague definition of the term "Travancorean", or "domiciled Travancorean" that I have ventured to speak a few words on this resolution.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. T. Kumara Pillai.]

RAO BAHADUR K. V. RANGASWAMI AIYANGAR: Will Mr. Parameswaran Pillai give us a definition of the term "domiciled"?

MR. G. PARAMESVARAN PILLAI: I would refer Mr. Rangaswami Aiyangar to Mr. Subba Aiyar, the Law Member, for a definition of the term so that he might accept it without demur.

MR. T. KUMARA PILLAI: എന്റെ പ്രമേയത്തിൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള ന്യായവാദങ്ങൾക്കു ചീഫ്സിക്രിട്ടറി പറഞ്ഞിട്ടുള്ള സമാധാനങ്ങൾ മതിയാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. Domiciledഎന്നുള്ള വാക്കിനു വ്യാഖ്യാനമായി എഴുതിച്ചേർത്തിട്ടുള്ള ഭാഗം ആവകുപ്പിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന കാലത്തോളം നാട്ടുകാരെ നിവൃത്തിയുള്ളിടത്തോളം ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ നിയമിച്ചുകൊള്ളാമെന്നുള്ള ചീഫ്സിക്രിട്ടറിയുടെ വാഗ്ദാനത്തിനു വളരെ പ്രയോജനമുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

PRESIDENT. That particular proposition is not before the House.

MR. T. KUMARA PILLAI: ഇവിടെ സർവകലാശാലയുണ്ടാകുമ്പോൾ അതിലേക്കും കോളേജിൽ ഇംഗ്ലീഷുപഠിപ്പിക്കാനുള്ള പ്രൊഫസർമാർക്കും പുറമെനിന്ന് ആളുകളെ വരുത്തേണ്ടതായിവരുമെന്നാണ് അദ്ദേഹം പറയുന്നത്. ഇവിടെ തൽകാലം തക്കതായ ആളുകൾ കിട്ടാതെ വരുന്ന അവസരങ്ങളിൽ പുറമെനിന്ന് അതിലേക്കുള്ള യോഗ്യന്മാരെ വരുത്തേണ്ടതായി വരുമെന്നു ഞാനും സമ്മതിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ സംഗതി മുമ്പേകൂട്ടി അറിയാവുന്നതുകൊണ്ടു ബുദ്ധിമാന്മാരും അതിലേക്കു യോഗ്യതയുള്ളവരുമായ യുവാക്കന്മാരെ ആവശ്യമുള്ളിടത്തോളം വിദേശങ്ങളിൽ അയച്ചുപഠിപ്പിച്ചും പരിശീലിപ്പിച്ചും വരുത്തുന്നപക്ഷം ആ ബുദ്ധിമുട്ടുകളും നീങ്ങിപ്പോകുന്നതാണ്.

ഈ പ്രമേയത്തിൽ എന്റെ സ്വാർത്ഥതല്പരത സ്ഫുരിക്കുന്നതായി മിസ്റ്റർ കരയാളർ പറയുന്നു തിരുവിതാംകൂർരാജ്യത്തിന്റെ രക്ഷയ്ക്കു വേണ്ടി ഇവിടെയുള്ള ഉദ്യോഗങ്ങളെല്ലാം ഈ നാട്ടുകാക്കുതന്നെ കൊടുക്കണമെന്നുള്ള പ്രമേയത്തിൽ എനിക്കുണ്ടെന്ന് ആരോപിച്ചിട്ടുള്ള സ്വാർത്ഥതല്പരതക്കുറവിനെ ഞാൻ സന്തോഷത്തോടുകൂടി സ്വീകരിക്കുന്നു. തിരുവിതാംകൂറുകാക്കു ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഡ്യയിലും മൈസൂർ മുതലായ നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിലും ഉദ്യോഗദാനവിഷയത്തിൽ കിട്ടിവരുന്ന പ്രോത്സാഹനങ്ങളെപ്പറ്റി മിസ്റ്റർ കരയാളർ അറിയാത്തതിൽ ഞാൻ സംകടപ്പെടുന്നു. പുറമെയുള്ളവർക്ക് ഇവിടെ കൊടുത്തുവരുന്ന ഉദ്യോഗങ്ങളും പോലെ ഇവി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ടെയുള്ളവക്ക പുറമെ കിട്ടിവരുന്നവുംകിൽ എന്നിൽ ആരോപിച്ചിട്ടുള്ള സ്വാർത്ഥതല്പരതക്കുറവത്തെ ഏല്പാൻ എനിക്കു മടിയുണ്ടായിരിക്കുമായിരുന്നു. തന്റെ സ്ഥാനത്തെ തോതാ ിഗണിച്ചു മറവുള്ളവരെ അനിലയിൽ വിചാരിച്ചുപോകുന്നതു മനുഷ്യസ്വഭാവമാണ്. രാജ്യത്തേയും, അതിലെ ജനങ്ങളേയും, അവരുടെ സ്ഥിതികളേയും, വിദേശീയഭരണത്താലുള്ളുണ്ടായ ദോഷങ്ങളേയും വേണ്ടപോലെ അറിയുന്ന മിസ്റ്റർ കരയാളർ ശ്രമിക്കണമെന്നു മാത്രമെ മറുപടിയായി എനിക്ക് അദ്ദേഹത്തോടു പറയേണ്ടതായുള്ളൂ.

MR. R. KRISHNA PILLAI: My friends, Messrs. T. K. Velu Pillai and K. Paramesvaran Pillai, on the other side were saying that the rule against the admission of non-Travancoreans in the service was being honored more in the breach than in the observance. I beg to point out that it is not true. Non-Travancoreans are entertained in the service only under exceptional circumstances.

MR. T. K. VELU PILLAI: Has any non-Travancorean been appointed as a clerk in any department of the State service during the last 10 or 5 years?

MR. R. KRISHNA PILLAI: 5 years is a very long period. Unless an examination of the special cases is made, it is not possible to say whether a non-Travancorean has been appointed as a clerk or not during that period. I may assure the House that, in the subordinate ranks of the service, non-Travancoreans are very seldom entertained. I may also point out that the note to Article 40 does not form part of the resolution. Nor did the mover specifically make any allusion to it in his opening speech.

MR. G. PARAMESVARAN PILLAI: He did allude to "domicile."

PRESIDENT: Yes, I think he did.

MR. R. KRISHNA PILLAI: Mr. G. Paramesvaran Pillai's interpretation is altogether far-fetched. The instances are very rare where domiciled non-Travancoreans once entertained in the service have left it under the exceptional circumstances mentioned in the note to Article 40.

MR. G. PARAMESVARAN PILLAI: A word of personal explanation. The difficulty is what constitutes a Travancorean under the Article.

PRESIDENT: What Mr. Krishna Pillai means is that the cases where the discretion has to be exercised by the Government are very rare. We have rarely come across such cases in recent years.

MR. R. KRISHNA PILLAI: I have already explained the policy of the Government in this matter to the House. That policy is being steadily pursued. The only question is in regard to the exceptional

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. Govinda Menon.]

cases in which non-Travancoreans will have to be taken into the service.

MR. T. K. VELU PILLAI: Has the Government any objection to publish their reasons whenever any appointment is made under exceptional circumstances?

PRESIDENT: That does not arise out of the resolution.

MR. T. K. VELU PILLAI: In order to understand the situation, it is necessary.

PRESIDENT: Without careful consideration, Government cannot answer. That, I think, you will concede.

MR. R. KRISHNA PILLAI: What I say is that non-Travancoreans will be admitted into the service only under exceptional circumstances.

PRESIDENT: Mr. Kumara Pillai, are you willing to withdraw this resolution or press it to a division?

MR. T. KUMARA PILLAI: ചീഫ്സിക്രട്ടറിയുടെ ബഹുമായ വാശ്ചാനം ഗവൺമെൻറിന്റെ അനുമതിയോടുകൂടി ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതാണെന്ന് അറിയുന്നതിനാൽ ആ അഭിപ്രായത്തെ പൂർണ്ണമായിവിശ്വസിച്ചും ബഹുമാനിച്ചും എന്റെ ഈ പ്രമേയത്തെ പിൻവലിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

The resolution was, by leave, withdrawn.

RESOLUTION *RE.* TRANSFER OF MAINTENANCE OF ROADS (EXCEPT TRUNK ROADS) TO MUNICIPALITIES.

MR. A. GOVINDA MENON: Sir, in view of the fact that Government have no objection to transfer all the roads mentioned in the resolution which stands in my name and to give the sum now spent on these roads as a grant to Municipalities, I do not think there is any necessity for me to speak on that resolution.

MR. G. PARAMESVARAN PILLAI: Does Mr. A. Govinda Menon move his resolution?

PRESIDENT: Apparently he does not want to move the resolution. He has not done so.

MR. A. GOVINDA MENON: Sir, I do not move it.

The following resolution standing in the name of Mr. A. Govinda Menon was not, therefore, moved:

"That this Council recommends that all roads except what are properly called trunk roads in municipal areas be transferred to the respective Municipalities and that those Municipalities be helped by granting them the sum now actually spent by Government on the maintenance of those roads and by bearing a fixed proportion of the cost they may have to incur in future in maintaining the existing roads or in the construction of new roads and that, in the case of the trunk roads, such of them as do not, after entering into them, proceed beyond the municipal limits be likewise transferred under the same conditions."

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly